משל ונמשל...

"הכח תוכיח את-עמיתך" (ויקרא יט, יז).

כיצד להוכיח אדם המסרב לשמוע?

חנווני הרוצה למכור סחורה, בשעה שנכנס לחנותו לקוח קשה, כלום יעלה על דעת החנווני לכעוס על הלקוח על שום שהוא בררן, סרבן או מרבה לעמוד על המקח? כלום יעלה על דעתו לסרב למכור לו? וכי ראיתם מימיכם חנווני שיתלה שלט על דלת חנותו בזה הלשון: "כאן מוכרים רק ללקוחות טובים. לקונים קשים לא מוכרים"?

ודאי שאין חנווני כזה.

מוכר חייב להיות סבלן מטבעו, לוותר ולהיות נח במידותיו. חייב הוא לדעת לדבר על לבו של הקונה ולשדלו בדברים רכים, שאם לא כן לא יוכל להרויח את לחמו.

<u>הנמשל</u>: באופן דומה מסביר **החפץ חיים** כיצד יש לקיים את מצות: "הוכח תוכיח את עמיתך":

כל אלה הבאים לקיים את מצות: "הוכח תוכיח", אלו הבאים למנוע את חבריהם מלעבור על מצוות התורה, אל נא תרפינה ידיהם ואל נא יעצבו אם יראו שאין הדבר עולה בידם על נקלה ואין האנשים שומעים להם. ודאי שאין מלאכה זו קלה כלל וכלל.

אדם הרוצה לשדל את חברו שיעשה דבר מצווה דומה הוא לחנווני הרוצה למכור את סחורתו, שהרי אף הוא יקבל שכר, כי גדול שכרם של המסייעים לעושי מצווה.

אמנם יש אנשים המקבלים תוכחה מיד, כאותם לקוחות הנכנסים לחנות וקונים בלא עמידה על המקח. ברם, יש גם כאלה שאינם מקבלים תוכחה, כאותם לקוחות טרדנים וסרבנים, שאין הסחורה נראית בעיניהם והם עומדים במשך זמן רב על המקח.

ידעו זאת המוכיחים ויבינו, כי יש להשתדל למכור גם להם ואף שכרם מזומן להם, כי בסופו של דבר גם אלה יקנו בחנותם, כלומר, גם אלו יעשו מצוות ומעשים טובים ושכרם של המוכיחים יהיה רב ועצום!!!...

עמוד התפילה...

*** אי"ה <u>מדי יום</u> מתקיים מנין <u>בשחרית</u> יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי <u>שבת</u>, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה בשבת קודש, מתקיים לימוד של <u>אבות ובנים</u> בבית מדרשנו.
הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה <u>בקרית חיים...</u>

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום <u>לאחת מהעמותות</u> הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל העניינים, התרומה לישיבה <u>בסך - 200 ש"ח</u>.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי <u>דמיטב</u>. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - <u>2598156</u>.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

<u>השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.</u>
* שיעור הכנה מ: **<u>21.00 - 20.30</u>.**

* ומהשעה: **<u>22.00 - 21.00</u>** שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת ביצה דף - כח.

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: <u>21.45</u> אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני **<u>שמירת הלשון</u>**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 18.25.
ערבית ראשונה: 19.25.
<u>ערבית שניה</u>: 22.00

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "אחרי-מות, קדושים. - אמור"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	4:42:15	5:06:45	5:59:45
א	4:41:00	5:05:30	5:58:45
ב	4:39:45	5:04:15	5:57:45
ג	4:38:30	5:03:15	5:56:45
ד	4:37:00	5:02:00	5:55:45
ה	4:35:45	5:00:45	5:54:30
ו	4:34:30	4:59:45	5:53:30
ש	4:33:30	4:58:30	5:52:45
א	4:32:15	4:57:30	5:51:45
ב	4:31:00	4:56:15	5:50:45
ג	4:29:45	4:55:15	5:49:45
ד	4:28:45	4:54:15	5:49:00
ה	4:27:30	4:53:15	5:48:00
ו	4:26:15	4:52:00	5:47:00

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה. **הצבור הקדוש מוזמן.**

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 21.30 - 22.30. **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה.**

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית סימן **כ'**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה). **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה.**

* **בשבת** בין השעות: 15.30 - 17.00 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואחרי כן ב"י ושו"ע**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה. **הצבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

שיעור אחר מדי יום ע"י אחינו בית ישראל - הישיבה והכולל, בש"ק: <u>19.45</u>. הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל העניינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 678
ד' שבוע

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**חכמה ומוסר**". פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת אחרי מות, קדושים.

"עתידנו בידינו!"

אחרי-מות, קדושים.

*<u>מפטירין</u>: ויהי דבר יחזקאל כ.
* <u>והאשכנזים</u>: הלא כבני עמוס ט.
*סוף זמן ברכת הלבנה, בשבוע הבא, ליל שני, עד השעה 3:09.
* השבת כ"ז לעומר.
* אבות פרק ג'.

זמני הדלקת נרות שבת

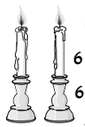

חיפה : 6:45
תל אביב : 6:53
ירושלים : 6:35

<u>יציאת השבת</u>

חיפה : 7:56
תל אביב : 7:55
ירושלים : 7:52
ר"ת חיפה : 8:35
ר"ת תל אביב : 8:34
ר"ת ירושלים : 8:35

אמור

מפטירין: והכהנים הלוים יחזקאל מ"ד.
* השבת ל"ד לעומר.
* אבות פרק ד'.

זמני הדלקת נרות שבת

<u>כניסת השבת</u>

חיפה : 6:50
תל אביב : 6:58
ירושלים : 6:40

<u>יציאת השבת</u>

חיפה : 8:02
תל אביב : 8:01
ירושלים : 7:57
ר"ת חיפה : 8:42
ר"ת תל אביב : 8:41
ר"ת ירושלים : 8:41

החולה קיבל לידיו את הרשימה. דיאטה קפדנית, דלת מלח וחלבונים. הרופא הושיט לו את הדף, באמרו: "אם תשמור על הדיאטה בקפדנות, יש סיכויים. אם לאו, דלקת הכליות תחמיר, תזדקק לדיאליזה, וחייך ייהפכו לסיוט. לטובתך, אל תסטה כמלוא נימה!"

נתן בו החולה מבט נוזף, ואמר: "לא היית צריך לתת לי את הדיאטה, ולא היית צריך להזהיר בחומרה! בדבריך פתחת פה לשטן"...

הכל מבינים שהוא חולה בשיכלו לא פחות ממחלת כליותיו!

מובן שיש להזהירו, להבהיר לו את חומרת המצב ולמנעו מן הסכנה! גם התורה הקדושה עומדת ומזהירה, בפרשתנו: "אל תטמאו בכל אלה, כי בכל אלה נטמאו הגויים אשר אני משלח מפניכם. ותטמא הארץ, ואפקוד עוונה עליה, ותקיא הארץ את יושביה. ושמרתם אתם את חוקותי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה, כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ. ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם". וכהסברו המפורט של רבינו הרמב"ן זצ"ל, שהארץ הקדושה מונהגת על ידי הקדוש ברוך הוא בעצמו ואינה סובלת עוברי עבירה.

אנו מצויים בתקופה מורכבת, בה משמשים אורות וצללים בערבוביה. מצד אחד - עת רצון נדירה, גלויות מתכנסות, מאות אלפים עלו ובאו לארץ חמדת אבות. הפריחו את השממה, בנו את הארץ, הרחיבו את גבולותיה. והלבבות נהרו ורחבו, הנה עומדים אנו על סף הגאולה, ויתקיים הכתוב: "עוד אקבץ עליו - לנקבציו", בקיבוץ הגלויות המסכם עם בוא הגאולה.

ויחד עם זאת, בד בבד, חוזים אנו בתהליך הפוך. חוזים בתור המשתרך לפני השגרירות האמריקאית, במאות אלפי הישראלים היורדים השוהים בלוס אנג'לס, בניו יורק, והיכן לא. בתרמילאים המעפילים על הרי ההימליה, גודשים את מקדשי טיבט, מפלסים דרך ביערות האמזונס, בורחים מעמם, מעצמם. והארץ עצמה מתנערת כביכול משיחרורה, מתכווצת מפעימה לפעימה. מה קורה כאן? מה מתרחש פה?!

התשובה תנתן בסיפור.

לפני כמאה שנים, בימי עליית החלוצים, קם אחד מגאוני וצדיקי הדור, הגאון רבי יצחק בלאזר זצ"ל, מגדולי תלמידי רבי ישראל מסלאנט זצ"ל ומראשוני תנועת המוסר, ועלה ארצה. בואו עורר רושם עז, ובהגיע ספינתו ליפו קידם את פניו רבה הגדול הגרא"י קוק זצ"ל, וערך לכבודו מסיבת קבלת פנים.

במהלכה, ביקש הרב קוק את האורח הדגול לשאת דבריו. נענה הגר"י בלאזר ואמר: "חז"ל אמרו שהלשון מסוכנת היא, ולפיכך נבראו לה גדרות של שיניים ושפתיים. אני, שישני נשרו מרוב שנים, פוחד לפתוח את חרצובות לשוני"...

חייכו הכל, והרב קוק זצ"ל קם לשאת דברי ברכה. בדבריו עמד על התופעה הברוכה של עליית החלוצים המפריחים את השממה. אך דא עקא, אורחות חייהם רחוקים היו ממצוות התורה. לא כשרות, לא צניעות, לא שבת ולא חג. הרב קוק עצמו, שהטריח עצמו להביא להם מצות, נהדף על ידם והופל אל הרפש, ומצותיו נרמסו...

ואז לא הבליג עוד הארי הקשיש, וקטע את דברי הרב הנלהבים בקריאת ביניים: "נניח שכדבריכם כן הוא, אבל מה הם יועילו בבואם - אם הארץ תקיא אותם?!"...

וזו היא, למעשה, השאלה! מן השמים נפתח "חלון הזדמנויות" שכמוהו לא היה מזה אלפיים שנה. הזדמנות לנחול את הארץ, ליישבה, להפריחה, לשבוע מטובה. אלא שבעבירות, בחטאים, בפריצת גדרי מוסר, במתירנות, בהפקרות, בהתבוססות בכל הזוהמה והרפש, בלצון וקלון, השחתה וסיאוב - בכל אלו מאבדים את ההזדמנות בידיים, גורמים בעליל - חלילה, רחמנא ליצלן - לאיבוד זכותנו על הארץ. מזה לא נקבע באוסלו, ולא בז'נבה. לא בעזה ולא בוושינגטון. זה נקבע ברחובותינו, בידינו. בהתנהגותנו, תלוי עתידנו בארץ מולדתנו!

פרשת אמור.

"זהירות, שדה מוקשים!"

יהודי ששירת כחייל בווייטנאם סיפר. "לא היה חייל שחזר משם שפוי", אמר. העצבים נדרכו עד קצה הגבול. כשאתה לוחם בחייל העומד מולך, המטרה מוגדרת. זה עניין של יחס כוחות, של עדיפות אמצעי לחימה, מיומנות, מוטיבציה. אבל כשאתה מפטרל בסבך בג'ונגל ומאחרי כל עץ עלולות לבלוש אחריך עיניים בוחנות, עלול להיות מכוון כנגדך קנה רובה. כשבכל צעד אתה עלול להפעיל מוקש החבוי במרבד העלים, להתקל בחוט המתוח בין שני גזעים. ואז יבזיק הברק וירעים הרעם, וכל הפטרול יעוף לאוויר. זה נורא!

הוא דיבר וקולו רעד, שב לחוות את הפחד והאימה. ולנו יש את הווייטנאם שלנו, וזהו פסוק בפרשת השבוע. כל העבירות הן אוייב, אבל אוייב שניצב מולינו, גלוי וחשוף, מטרה מוגדרת. אבל יש אחת שיהא כמוקש, כמארב. אדם הולך לתומו, ומפעיל מטען צד. אם לא יהיה מודע לסכנה, אם לא ינקוט אמצעי זהירות כפולים ומכופלים, לא ידע מהיכן תצוץ. הכוונה היא לציווי: "ולא תחללו את שם קדשי, ונקדשתי בתוך בני ישראל". איסור לחלל את השם, וציווי לגרום לקידוש שם שמים. זהו האיסור החמור ביותר בתורה. לא מכפרת עליו התשובה בלבד, אף לא בצירוף יום הכיפורים, ואפילו לא ייסורים נוראים, עד למוות! וזהו איסור שאינו תלוי בנו, אלא בנקודת המבט של הרואים אותנו ושופטים אותנו. של חברים לעבודה, שכנים לבניין, בני משפחה. לא זו בלבד, אלא שאמרו עליו: "אחד שוגג ואחד מזיד בחילול השם", גם הדורך בשוגג על מוקש זה - מתפוצץ!

מהו חילול השם? יש חילול השם ששייך לאנשים גדולים. מהם מצפים לשלימות, וכל סטייה מהשלימות עלולה להביא...

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

פרשת אמור. המשך.

עלולה להביא לחילול השם. כשרבי יוחנן נדרש לדוגמה לעוון זה, אמר: כגון אני, אם אלך ארבע אמות - כשני מטרים! - בלי ששפתי ירחשו דברי תורה. ופירש רש"י, שהמדובר כשנחלש מחמת לימודו, ונופש מעט. אבל הרואים אינם יודעים זאת, וחייב הוא להתחשב בטעותם, ובכך שידינוהו לכף חובה בלא הצדקה - ואחד שוגג ואחד מזיד בעוון זה!

ה"חפץ חיים" זצ"ל נחפז פעם בדרכו, ביקש להספיק להגיע לרכבת הנוסעת לווילנה. חייב היה להגיע לעיר הבירה הליטאית, לצורך חשוב ביותר. כאשר עבר באחד הרחובות, פנה אליו אדם וביקשו לסור לבית אבל, להשלים מניין לתפילת מנחה. ה"חפץ חיים" כבר התפלל מנחה, והרכבת עמדה לנסוע. אבל אם יסרב, יאמרו שבגללו לא היה מניין. נכנס, השלים למניין, ואיחר את הרכבת. והמתין בבית הנתיבות, בקור העז, במשך שעות, לרכבת הבאה - ובלבד שלא יגרם שמץ של חילול השם...

ויש חילול השם של בחור ישיבה, חלילה, ולעומתו - קידוש השם שלו: "שיהא שם שמים מתאהב על ידך. שיהא קורא ושונה, ומשמש תלמידי חכמים, ודיבורו בנחת עם הבריות, ומשאו ומתנו באמונה. מה הבריות אומרות עליון אשרי אביו שגידלו לתורה, אשרי רבו שלימדו תורה. אוי להם לבריות שלא למדו תורה! פלוני שלמד תורה, ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו! עליו הכתוב אומר: "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר!". התנהגות הולמת, בוגרת, מיושבת, מנחילה כבוד וגורמת לקידוש שם שמים. וזו המצוה, שאין גדולה כמוה! שאין נשגבת ממנה! המצוה שעבורה נבראנו, "ברוך הוא אלקינו שבראנו לכבודו", ועבורה נברא העולם: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו"!

אכן, כך הוא. אבל כשם שכל בית ישראל נושא עין לגדולי התורה, ומשום כך חייבים הם להקפיד על כל צעד מצעדיהם שיגרום לקידוש השם, עד שאמרו שאסור שימצא רבב וכתם על בגדו של תלמיד חכם. וכשם שבעלי הבתים נושאים עין לתלמידי הישיבה, והם נושאי כבוד התורה - כך צריך כל יהודי דתי וחרדי לדעת, שהוא מייצג את כלל הציבור הדתי בעיני הציבור המוגדר כחילוני. אדם החובש כיפה שיעקוף את התור - גם אם יש לו את כל הסיבות שבעולם - מיד יאמרו: "הדתיים האלו". ומה זה, אם לא חילול השם, חלילה! אם הוא ישליך חפיסת סיגריות ריקה ברחוב, יאמרו שהדתיים מלכלכים את חוצות העיר. אם יפגר בתשלום דמי ועד הבית, יגידו שהדתי עדיין לא שילם. ומי מדבר על צ'ק שחזר, הצ'ק של הדתי ההוא... כל אלו הם מוקשים שעלולים לעלות עליהם מבלי משים. ואנו, אין בידינו לנטרלם. רק להציב את השלט: "זהירות, שדה מוקשים"...

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: כז.

אתמול היה ר"י נפלא, הוא דיבר על יסוד גדול בעבודת ה'. **"כי זרע הקודש ישיגו כל הנהגה נאוה והמעטירה בעליה מזכירת השם יתברך, כמו שנאמר (ישעיה מה, כה): "בה' יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל".** השאלה היא, כמה השתמשנו במאמר הזה מאתמול עד היום, האם נזכרנו פעמיים שלוש במאמר הזה? האם השתמשנו בו? **כי זרע הקודש ישיגו כל הנהגה נאוה והמעטירה בעליה מזכירת השם יתברך**, כן, רציניים? בא אצלי אחד מהמבקשים, וביקש דרך איך מגיעים לזה, אדם שהוא מבקש הוא מוצא.

איך משיגים את זה?

באמת, היום הרבה דברים הם כמו 'זריקת טישטוש'. דואגים לכך שהראש של האדם יהיה תפוס יום ולילה. אם זה ע"י 'עיתונים', אם זה ע"י כלי 'התקשורת', אם זה ע"י 'המודעות', אפילו ללכת ברחוב עם ראש שקט לא נותנים לאדם. אדם הולך ברחוב, ומדביקים לו מודעות על הקירות ועל לוחות המודעות, כרוצים לומר: "שמע, יש לנו משהו להגיד לך"!

פרסומים על גבי פירסומים, והכל, כדי שלא יהיה לך שקט בראש. היצר יודע, שהשקט בראש הוא סכנה גדולה עבורו, ותקוה גדולה ליהודי, כי החשבון נפש מחייב את האדם להגיע לעבודת ה', החשבון האמיתי. ומזה היצר פוחד, שאם יהיה לך קצת שקט, ותשב ותחשוב חשבון של אמת, המסקנות המתבקשות יובילו לתוצאות טובות, וזה מה שהיצר לא רוצה.

הרבה אנשים הגיעו לחיזוק, ע"י שהיה להם כמה שעות או ימים להיות עם עצמם, אף שזה היה 'בעל כורחם'! לפעמים רח"ל זרקו אותם לתוך בית סוהר, ניתקו אותו מכל 'התוהו ובוהו' של העולם הזה. בהתחלה הוא יושב וחושב על הצרה הגדולה שלו, איך הוא נפל במקום כזה וכו' ולאט לאט הוא יושב ומתחיל לחשוב על החשבון נפש שלו. כשלא מרשים לו להכניס עיתונים, ולא רדיו, כי רוצים לענות אותו, אז הוא חושב...

אם הוא אדם שפעם היה קצת בדרך ה', הוא יושב ועושה חשבון הנפש לעצמו, ואז שייך שמשם... אני חושב שהרבה פושעים חזרו בתשובה דרך בית הסוהר. כי יש להם זמן לחשוב עם עצמם.

אנחנו, ב"ה, עיתונים - כמעט אף אחד מאיתנו לא קורא. רדיו - גם ב"ה לא שומעים, טלויזיה - ק"ו שלא. וכשהולכים בדרך - סוגרים את העיניים. אפילו כשהולכים להתארח בשבתות, ב"ה האנשים פה לא מעניין אותם כל השטויות וההבלים. ואדם שרוצה לנצל את הזמן שלו למה שיסתכל מהחלון?

אני חושב שהעליה בתורה תלויה הרבה בזה, עד כמה אינו מוכן שהם יזרימו לו את השטויות וההבלים שלהם.

ראיתי כתוב, כשהמחבר הוא אדם טמא, אפילו כשהוא כותב דברים שהם עצמם לא טמאים, **לשם דוגמא,** הוא כותב סתם על איזה דבר בעולם, או שהוא מתאר איזה משהו שקרה. הרוח של המחבר שורה על הקורא רח"ל ומטמאת אותו!

המסילת ישרים אומר, שזה מעצת פרעה, - "תכבד העבודה על האנשים"... הרי הם היו צודקים, עם ישראל יכל להתמרד על פרעה, ולכן פרעה הוציא להם את הנשמה.

זה לא יאומן, הוא החזיק אותם הרבה שנים שם במצרים. שנים על גבי שנים, ביסורים שאי אפשר לתאר בכלל. ומה היה שם? פרעה אמר, יש עצה איך לעשות שלא יתמרדו, העצה היא: "תכבד העבודה על האנשים ואל ישעו בדברי שקר"!

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

מצא את המסתתר

לפרשת	אחרי מות קדושים

ללא פרסים

מצא 18 מילים בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתתרת .

ק	ד	ע	א	י	ל	ו	ד	ע
ע	ס	י	ת	נ	ו	ע	ק	ר
ד	מ	כ	ל	ק	ע	ד	י	ש
ת	י	ש	ר	א	ל	ע	ד	ק
א	מ	א	ת	ד	ש	ק	ט	ש
ט	י	ד	י	ה	מ	ר	ד	מ
ח	ד	ז	ה	ע	ת	כ	כ	מ
ע	ל	ז	ה	ק	ד	ש	ש	י
ד	י	צ	ט	ר	פ	ו	ד	ל
מ	ה	י	ד	י	מ	ק	ע	ו
י	ע	כ	ו	ל	נ	ד	ל	ל
א	ת	ל	י	ד	ע	ו	ק	ה
ל	ו	ה	מ	ג	ע	ת	נ	צ
כ	נ	ז	ע	ד	צ	ב	ה	ד
י	ר	ל	כ	ס	א	ע	ב	ל
נ	ק	ה	כ	ב	ו	ד	ע	ר
ז	צ	ד	פ	ע	צ	ש	ו	ו
א	ב	ה	ר	ז	ג	ע	ת	ג
מ	ד	ח	ת	צ	ש	ק	צ	ע

כפרת	חטאת	גורל
שעיר	קטרת	סמים
אש	קרנות	גזרה
עז	תועבה	זבח
מכשל	עול	כלאים
הלולים	מאזני	אבן

האם מצאת את המשפט:

אילו יתנו כל ישראל את ידיהם זה לזה
יצטרפו הידים כולן ליד המגעת עד לכסא הכבוד

מאת : ר' ישראל מקוזניץ

בס"ד

קח פסק זמן...

מעוניין בהפנייתא לשעות:

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שעת אחיזתך?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים: הרב נתנאל יהב, טל': 7124735 - 052.

* **שמחת האירוח מיועדת רק לברוקים.**

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברחי אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

מעשה...

הגאון רבי רפאל ברוך טולידאנו זצ"ל

"איש אימו ואביו תיראו" דורשת התורה בפרשתינו. דוגמה מוחשית לכך נתן הגאון רבי רפאל ברוך טולידאנו זצ"ל בנערותו. כיבוד ההורים שלו, ומוראם, היה למופת.

פעם, בהיותו כבן תשע, חלה במחלה קשה. הוא שכב במיטתו, מתפתל בכאבים עזים, בוכה וגונח מרוב יסורים. לפתע נכנס אביו לחדר, לבקרו. בו ברגע - פסק הנער מבכיו. הידק את שפתיו - וחייך אל אביו! באותה שעה שהה שם ידידו ורעו, הגאון רבי יוסף משאש, שנדהם למראה השינוי הכביר שחל בו.

לאחר שהאב יצא מהחדר שבו האנחות והגניחות. שאל: "כיצד יכול היית להחריש כאשר סבלך רב כל כך?"

ענה הנער בן התשע: "לא רציתי לצער את אבא, האם לא די בכך שאני סובל - לא רציתי שגם לאבא יכאב"...

פעם ישבו הכל לסעודת מצוה, ורבי רפאל ברוך הסב עימם אבל לא טעם דבר. לשאלתם, השיב שהוא שרוי בתענית. על מה ולמה?

סיפר, שהיה נוכח בבית הדין כאשר אביו הדיין פסק את פסק דינו - ואז החל המפסיד להתווכח עימו והשתמש בלשון חריפה ובמילים בוטות. הבן לא יכול היה להחשות, ומחה על כבוד אביו - ועל כבוד התורה ובית הדין. אבל לאחר מכן הביע אביו באזניו את מורת רוחו על דבריו: לב האיש היה מר עליו, ומן הדין היה לאפשר לו לפרוק את מרירותו.

"מששמעתי שציערתי את אבא - בתום לב! וכדי להגן על כבודו! - קיבלתי על עצמי להתענות כדי לכפר על החטא!"

לימים היה רבי רפאל ברוך לדיין, ומילא את מקום אביו. הוא קיבל משכורת ממשלתית מכובדת, וכדבר המובן מאליו מסר לאביו את כל משכורתו! וזאת, למרות שהיה אז בעל משפחה! האב חילק את הכסף בין כל בני המשפחה, ונתן לרבי רפאל ברוך סכום מסויים למחייתו.

לימים, כאשר האב נפטר והמשכורת כולה נשארה שלו - הצטער רבי רפאל ברוך על המצוה שנשמטה מידו!

הלכות: בענין ברכת שמן אפרסמון.

א. בענין שמן אפרסמון

סעי' ד', שו"ע: ועל שמן אפרסמון מברך בורא שמן ערב. והוא הנקרא בלשון המקרא 'צרי', וחותכין העץ ומקלפים אותו ונוטף ממנו שמן מבושם בריח טוב, והיה גדל בעיקר סביבות ירחו ועל שם ריח עץ זה נקרא העיר ע"ש ירחו, וכיון שחשוב היה למאד קבעו לו ברכה לעצמו, וגם לעלי העץ הזה יש ריח טוב, והמריח אותם מברך בורא עצי בשמים.

סעי' ה', שו"ע: שמן זית שכתשו וכו' עד שחזר ריחו נדף מברך עליו בורא עצי בשמים. כהיום אין נוהגים לברך על ריח הנודף מדברים העומדים לאכילה.

ב. ריח חזק וחריף העשוי כדי להשיב את הנפש

מ"ב סקל"ב: ואותן שפירטו"ס (שקורין שלאקוואסע"ר) אין לברך על זה כלל שאינו מריח כלל. הכוונה שאינו מריח בריח טוב ומבושם שאדם נהנה ממנו, כי ריחו חזק וחריף מאד ועשוי כדי לחזק ולהשיב את הנפש, ובכלל זה כל מיני דברים בכעין זה שריחם חזק מאד ואין אדם נהנה מריחו המבושם ועשוי בעיקר לחיזוק ולהשיב הנפש וכגון אמוניא"ק ופלפלין וכדו'.

ג. בענין ברכה על הרחת טבק ועישון סיגריות ומקטרת

בה"ט סקי"ג: דהוי ריח שאין לו עיקר, ומהאי טעמא אין מברכין על הטאבא"ק ששואפין בחוטם. וביאור הדברים, כי אבקת הטבק עשוי מעלים מיובשים אשר אין בהם ריח מבושם, ואדרבה פעמים שריחם מר אלא שמזלפין לתוכם מי בושם וכך נוצר ריח הטוב של הטבק, וכיון שבדרך כלל מי הבושם נספג בתוך אבקת הטבק ונתבייש בו, לכן לדברי הכל הרי זה כריח שאין לו עיקר שאין מברכין עליו.

אמנם לו יצוייר שיהיה אבקת הטבק מעלי פרחי בשמים שיש להם ריח עצמי טוב בודאי יהיה לנו לברך עליהם ברכתם הראויה (עצי או עשבי), אבל בעישון סיגרות וסיגרים ומקטרות אף אם בתערובת המילוי שבהם יש עלי בשמים עם ריח עצמי טוב, אעפ"כ אין לברך עליהם ברכת הריח, כי עיקר העישון לא נעשה בשביל ריחו הטוב, ואדרבה חזק הוא ומר עד שיש שאין סובלין כלל הריח, ונעשה בעיקרו להכניס עשן לגופו וע"ז עולה השפעת העשן למוחו ונעשה בעיקר לרפואת האיצטומכא ולביטול המחשבות ולבלות העת, ולכן גם אם יש שמערב ריח טוב, אין עיקר הכוונה בשביל הריח הטוב, אלא לגרש הריח החזק והמר שבמילוי עלי הטבק החריפים והמרים, והרי זה כבשמים של בית הכסא שאין מברכין עליו כמו שנתבאר בסי' רי"ז (סעי' ב').

ד. הברכה כשלפניו כמה מיני בשמים אגודים יחד

סעי' י', שו"ע: היו לפנינו עצי בשמים ועשבי בשמים ומיני בשמים מברך על כל אחד ברכה הראויה לו. רמ"א. ואם בירך על כולם מיני בשמים יצא. ומשמע שאף לכתחילה יכול לעשות כן, כי אינו דומה לברכת שהכל על מיני מאכלים שלפניו שאסור לברך עליהם כן לכתחילה ולפטור הכל, משא"כ ברכת הבשמים כשכולם לפניו והריח בא מכולם כאחת לכן יכול לברך על הכל ברכה אחת, ומיהו במשנ"ב (סקל"ז) כתב שמשמע מא"ר שטוב לקטום ולהפריד מכל מין ולברך ברכתו הראויה, ויש הכותבים שצריך לעשות כן במקום שאפשר.

ובכל ענין, אם נתערבו מיני הבשמים זה בזה, ואי אפשר להפרידן, יש לברך עליהם בורא מיני בשמים, ואין הולכים אחר הרוב בתערובת, אפילו המה שחוקים ומעורבים היטב זה בזה, אלא מברך בורא מיני בשמים.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.